

Posudek vedoucího bakalářské práce

Tamara Jiráková:

Kooperativní potenciál afrických mezinárodních řek: případová studie Nigeru, Volty a Nilu

Tamara Jiráková si vybrala téma mezistátních vztahů v oblasti správy a využívání společných vodních toků, které v poslední době rezonuje v odborném, mediálním i politickém diskursu zejména s ohledem na napětí ve vztazích mezi Egyptem a Etiopií, a to z důvodu stavby Velké přehrady etiopského znovuzrození (GERD). Výběr tématu tak hodnotím kladně, neboť je aktuální, a i když už je v mnoha ohledech pokryto, nabízí stále dostatek prostoru pro inovativní přístup. A právě o takový se ve své práci pokusila i paní kolegyně Jiráková.

Práce je tak koncipována jako komparativní případová studie, která se snaží srovnávat situaci v povodích tří řek – Nigeru, Volty a Nilu, přičemž první dvě západoafrická povodí mají sloužit jako modely možných přístupů a politik pro povodí Nilu, které je v současnosti nejdiskutovanější právě s ohledem na konfliktní potenciál, který představuje stavba GERD. Tento přístup považuji za zajímavý a použití komparativní studie za vhodné.

Časový rámec práce autorka zvolila velmi široce, neboť se zabývá situací v letech 1948–2015, ale nebrání se ani exkurzům do současného dění. Takto zvolený rámec – společně s komparativním přístupem – vede k vcelku rozsáhlé práci, která čítá celkem 83 stran (70 stran textu, včetně seznamu literatury), což je podstatně více než je doporučený rozsah bakalářských prací. Na druhou stranu je však nutné zdůraznit, že celých 14 stran představuje seznam literatury, což je autorce bezesporu ke cti. Tím je také zřejmé, že autorka provedla velmi důkladnou rešerši literatury a pramenů, s nimiž vhodně pracuje.

Strukturu práce, čítající celkem 4 kapitoly, považuji za logickou a přehlednou. Jisté výhrady však mám k rozsahu jednotlivých kapitol, kdy analytická část (kterou považuji za nejdůležitější na celé práci) čítá pouhých necelých šest stran textu. Práci by tak dle mého názoru neškodilo rozšířit analytickou část na úkor částí faktografické.

Teoretický rámec práce se zabývá konfliktním a kooperativním potenciálem, který vodní toky představují. Z prvního teoretického proudu se autorka zabývá zejména publikacemi Petera Gleicka, z druhého pak publikacemi Aarona T. Wolfa, které jsou autorčiným hlavním teoretickým východiskem, neboť se snaží nahlížet problematiku sdílených povodí primárně jako příležitost pro spolupráci. Tuto autorčinu volbu na jednu stranu chápu, neboť zapadá do celkového konceptu práce, kdy studie prvních dvou povodí má ukázat výhodnost (či alespoň možnost) mírového řešení sporných otázek. Na druhou se nemohu ubránit dojmu, že by bylo vhodnější nahlížet vodní toky z obou teoretických perspektiv, a to i proto, že situaci v povodí Nilu lze z mnoha hledisek považovat za značně odlišnou (např. s ohledem na značnou lidnatost Etiopie i Egypta).

Po formální a stylistické stránce nemám k práci závažnějších výhrad. Text je vcelku čtivý, přehledný a vhodně doplněný tabulkami a přílohami. Nějaká ta pochybení se tu a tam najdou (např. v obsahu elektronické verze, kde je u několika kapitol místo rozsahu stránek uvedeno „Chyba! Záložka není definována.“), ale to je vzhledem k rozsahu práce pochopitelné.

Vzhledem k výše uvedenému je zřejmé, že práci hodnotím kladně a **rozhodně ji doporučuji k obhajobě.**